

Satele din Vechia comuna Piscoiu

- File de istorie -

Emanuela Motorga

SATUL COPITANI devenit POPEȘTI-STEJARI

După cum am arătat în paginile anterioare, proprietățile boierilor din familiile Hurezeanu (Horeseanu) se întindeau pe valea pârâului Amărăzuia peste mai multe vetre de sat, existente în trecut: Urseni, Hurezi, Bicești și Copitani, limitate la nord de hotarul cu mahalaua Voivoda a satului Piscoiu, marcat de stejarul din marginea șoselei, vis -a-vis de școala primară din Păpești.

Sub numele de Copitani a fost cunoscută una din vechile moșii de pe valea noastră, iar din dealul de la apus numit Copitanu se desprinde vâlceaua Stoia care amintește de un vechi proprietar, menționat cu același nume în actul din 4 iulie 1469, care atestă satele Rădinești și Crețești .

Pentru Crețești au fost confirmați mai mulți proprietari printre care Stoia și fratele său Cazan¹.

Satul Păpești și hotarele sale în a doua jumătate a secolului al XX -lea:

Privitor la satul Crețești, în lucrarea sa, Marin Arcuș a formulat ipotezele că actul se referă fie la Crețeștii din satul Obârșia, fie la moșia din valea Crețu Mare pendinte înaintea colectivizării de satul Rădinești². Însă, în hrisovul lui Hamza șufarul, de la 1665, terenurile din Crețu Mare făceau parte din moșia Bicești. Rădineștenii le-au cumpărat în preajma secolului al XX-lea de la unii din urmașii boierilor Hurezani.

Localnicii au moștenit însă numele de Crețu și pentru o altă vâlcea ce se află în amonte, în apropiere de vâlceaua Stoia. Acel Stoia și fratele său Cazan au stăpânit fie o parte din această moșie, fie cea situată pe valea Ploscăi, numită Crețești.

Poate că numele de Crețești a fost atribuit celor ce s-au mutat din Crețu.

1623-1627 Alexandru Vodă dă poruncă lui Cioca să stăpânească cumpărătură „Dinu Copitanu partea lui toată, din câmp și despre pădure și despre tot hotarulu”.(Anexa nr.1).

1751. S-a „osăbit” hotarul Biceștilor de cel al Copitanilor. (Anexa nr.2)

1 DRH, Act. 218, pag. 348,

2 M. Arcuș, Op. cit. pag.31

Documentul atestă încă o dată existența celor două moșii, de pe valea noastră situate în nordul vechiului sat Hurezani și ne ajută să înțelegem că gruparea gospodăriilor, ca efect al măsurilor luate pentru alinierea satelor nu se încheiase, deși boierii Hurezani erau proprietarii unora din moșiile celor două sate. Hotarul Copitanilor era la răsărit de 1780 stânjani, la mijloc de 1300 de stânjani, iar de la apa Ursoii spre miazănoapte de 1110 stânjani. A urmat o despărțire a acestui hotar între Barbu Hurezeanu, pe de o parte și Udrea și Ilie, feciorii lui Neanu Hurezeanu cu cetașii lor pe de altă parte. Probabil au existat peste dealuri unele delimitări mai vechi, iar măsurătorile nu au fost tocmai exacte, căci însumarea cifrelor, nu ajunge la datele înscrise în document³.

1778. Memoriile generalului von Bauer menționează Kapitoeni-moșioară⁴.

Ordinea înscrierii satelor ne ajută să localizăm satul notat de generalul rus de origine germană ca fiind Copitanii noștri. Cel care a publicat memoriile, Constantin I. Karadjia, a săvârșit o eroare afirmând că este vorba de satul Căpinteni din județul Dolj.

1820. Moșia Copitani intrase în perimetrul satului Hurezani din Dos, împreună cu satul Bicești.

1864. Harta lui Szathmari a înregistrat satul sub numele de Căpitani și indică faptul că gospodăriile erau așezate pe dealul cu același nume.

1876. Cu numele de Căpitani, această moșie este indicată ca hotar de apus și miazănoapte pentru moșia Rădinești în hotărnicia aceluia sat⁵.

Deducem că la această hotărnicie a fost preluat numele din harta, de la 1864, sus menționată.

1890. Actul de partaj după defunctul I. Urezeanu menționează pentru fiecare din moștenitori același hotar - Copitani⁶.

Printre proprietățile boierești din Copitani au existat și curele de terenuri ale moșnenilor: ale Păpeștilor, ale Budiliceștilor, ale Carageștilor etc. Cei care s-au așezat primii în actuala vatră de sat de pe Amărăzuia au fost cei din neamul Papa, constituind o nouă așezare numită „Păpești”. Numele de Papa este echivalentul grecesc al lui Pavel.

1911. Moșia Copitani împreună cu satul Hurezani de Jos aparțineau de comuna Cordești⁷.

1923. Aparțineau tot de comuna Cordești⁸.

1925. În temeiul legii nr. 6 privitoare la modificarea circumscripțiilor unor

3 Act păstrat la Muzeul județean Gorj

4 Const. I. Karadjia, *Oltenia după memoriile generalului Bauer (1778)*, Rev. Arhivele Olteniei nr. 15/1924. Pag. 410

5 Marin Arcuș, *Moșia Rădinești la 1876*, Rev. Interfluvii, nr. 16-17, iunie 2009, pag. 7

6 Registrul de transcripțiuni al Trib. Gorj, 1890

7 Act de partaj 248/1911, între moștenitorii lui Grigore Bicescu, Trib. Gorj

8 Act dotal pentru Aurelia Cristescu, 1923, Tribunalul Gorj

comune rurale, mahalaua Popești a fost ruptă de la satul Hurezaniei de Jos și integrată comunei Piscoiu. Nu cunoaștem motivul pentru care numele Păpești a fost trecut în textul legii ca Popești. Noul nume a devenit oficial și obligatoriu⁹.

De altfel, în recensământul din 29 decembrie 1930, a fost înscrisă numele corect al satului: Păpești, cu o populație totală de 131 persoane, din care masculi erau 62 și feminine erau 69 persoane, cuprinse în 34 gospodării¹⁰.

1941. Parohia Cordești nr.1, fostă Caimoni, cuprindea și mahalaua Păpești. Iată că în ierarhia și în evidențele bisericești a dăinuit numele: Păpești¹¹.

1951. S-a înființat Școala primară la limita de nord a satului, în vecinătatea mahalalei Voivoda.

Registrele agricole din perioada 1952-1968 au menținut ca nume al satului „Păpești”

1956. Acest sat a rămas în cadrul comunei Piscoiu.

1959. Într-un „Raport privind realizările din comuna Piscoiu în regimul democrat popular”, împreună cu date propagandistice s-a scris: „Din banii autoimpunerii s-au construit Sfatul popular și grajdul comunal și ne pregătim și îngrijim de construcția unei școli în satul Păpești”. Până la terminarea lucrărilor, lecțiile s-au ținut în case particulare¹².

1968. Satul a fost atașat la noua comună Stejari sub numele oficial de Popești-Stejari, fără a se ține cont de vechile nume. Constatăm și de această dată atribuirea unui nume artificial, pe cale administrativă¹³.

În data de 20 iulie 2013 a fost lansată cartea „Și noi, piscoienii...”, elaborată de autorul Sinescu Gheorghe, din Piscoiu în care am găsit scris de mai multe ori ca nume al acestui sat: „Căpitanăești”, fără a prezenta documente cu acest nume¹⁴.

Noi am redat mai sus numele vechi de „Copitani” menționat din sec. XVI până în sec. XX. Am remarcat că și străinii care au întocmit hărți pentru zona noastră au folosit un cuvânt apropiat „Căpitani”.

Vinovat este și prefațatorul lucrării care își cunoștea vechiul nume „Copitani” din familie.

9 Monitorul oficial al României, 9 ianuarie 1925

10 *Recensământul general al populației din 29 decembrie 1930*, vol. I, Sex, Stare civilă, Ed. Institutul Central de Statistică, București, Note 5 și 11, pag. 632

11 *Anuarul Mitropoliei Olteniei 1941*, Tipografia Sf. Mitropolii a Olteniei, Râmnicului și Noului Severin, Pag. 356

12 ASF Dolj, Fond Sfatul popular al raionului Amaradia, Dosar 11 b/1959, f.131

13 Registrele agricole

14 Sinescu Gheorghe, *ȘI NOI, PISCOIENII...*, Editura Măiastra, Târgu-Jiu, 2013

SATUL PISCOIU

Satul Piscoiu este situat în partea de nord a văii Pârâului Amărăzuia, la originile acesteia formate din vâlcelele Arghiloapa, Ivancu, Boareasca ce pornesc din versantul de apus al Dealului Muierii.

Se cunoaște că acest deal este o culme continuă de la munte până la Dunăre ce separă apele a două mari bazine hidrografice, Oltul și Jiul. Această culme a oferit din cele mai vechi timpuri o cale lesnicioasă de circulație dintre locuitorii din lunca Dunării și cei de la munte, atât pentru circulația mărfurilor cât și pentru trecerea turmelor de oi, în procesul repetat anual, numit transumanță.

Numeroasele văi și culmi de deal ce se desprind fie spre răsărit, fie spre apus au favorizat apariția așezărilor omenești din cele mai vechi timpuri .

Primele locuințe au fost amenajate de ființele omenești în peșterile din munții Olteniei cele mai cunoscute fiind: peștera Muierilor și peștera Polovragi.

În scopul apărării și asigurării refugiului locuitorilor din împrejurimi, getodacii au construit cetatea din Dealul Muierii situată pe terenurile locuitorilor din satul Măru, comuna Logrești. Cetatea a fost construită pe un teren înălțat ce domină zonele înconjurătoare. Săpăturile și studiile arheologice au evidențiat un nivel corespunzător secolelor al XIII-lea -al XI-lea î.e.n. și un altul specific secolelor al XI-lea -al VII-lea î.e.n.¹⁵ .

După cucerirea Daciei de către Traian, activitățile umane și locuirea zonelor din apropierea cetății de la Măru au continuat, căci studii efectuate înainte de 1900 de Gr. Tocilescu și P. Polonic au semnalat aici urme romane, găsind în punctul Straja monede romane, iar pe teritoriul satului Grădiștea a existat și o așezare rurală romană¹⁶.

Așezările omenești de pe văile și dealurile Amaradiei, Amărăzuiei, Ploștii și Grădiștei și-au continuat existența și după retragerea trupelor romane de către împăratul Aurelian în anul 271.

Au trecut încă 12 veacuri de frământări istorice, năvăliri de popoare migratoare etc. ce au determinat formarea primelor formațiuni statale (voievodate, cnezate).

Voievozii sau domnitorii au creat prin secolul al XIV-lea cancelarii domnești, care redactau actele emise de aceștia și de divanul țării.

Prin corelarea a trei acte emise de trei domnitori, se ajunge la concluzia că satul Piscoiu este atestat documentar încă din a doua parte a secolului al XV-lea

Astfel, după cum reiese din documentul de mai sus, sub numele de Pisconi este înscris în anul 1531, 22 ianuarie, când Vlad Înecatul a întărit înfrățirea dintre Oprea din Pisconi cu Vâlcul și Dușman din Vârloni, pentru terenuri din Pisconi și Vârloni.

¹⁵ Gh. Calotoiu, Ion Mocioi, V. Marinescu, *Mărturii arheologice în Gorj*, Supliment Rev. Litua, Tg-Jiu, 1987, pag. 41

¹⁶ Dumitru Tudor, *Oltenia romană*, ediția a 3-a, Ed. Academiei RSR, 1968, pag. 238

Constatăm că și în acest caz există o deformare a numelor celor două sate, datorată celui care a scris actul, deoarece numele corecte pronunțate timp de secole de localnici au fost: Piscoiu și Vârloiu.

Un act mai vechi, din 1469, 17 ianuarie, semnat de Radu cel Frumos, se referă cam la aceiași stăpâni de moșie și la jumătate din satul Vârloiu (sat dispărut, încorporat în satul Grădiște, jud. Vâlcea)¹⁷. „Oprișe și frații săi au așezat pe verii săi Stanciu și Dușman peste jumătate din Vârloiu”.

1520, 22 septembrie. Neagoe Basarab întărește lui Cârstea și fratele său Dan, fiii lui Dușman, satul Straja în urma unei judecăți cu grădiștenii și a unei hotărnicii făcute de 12 boieri și „hotarnic jupan Tarcea din Zătreani”.

Astfel „acei boieri și hotarnic, ei au venit înaintea domniei mele de au mărturisit că este ocină dreaptă din obârșia Ploștinei”¹⁸. Deoarece din acel loc se formează pârâul Plosca este vorba de obârșia Ploștei.

Înfrățirea de la 1531 a avut ca efect modificarea hotarelor dintre sate, situație relevantă și de Dumitru Cumpănașu : „Pe planul ingineresc din 1853 (al satului Grădiștea -n.n.) apare și intrândul în moșia Piscoiu, din Dealul Muierii spre apus peste Amărăzuia, determinat de înfrățirea lui Oprea din Piscoiu cu Vâlcul și Dușman din Vârloiu, înfrățire întărită de hrisovul lui Vlad Înecatul la 22 ianuarie 1531”¹⁹.

1559, 24 aprilie. Danciu Zvășteală, din Negreni vinde lui Vlaicu, fratele lui Mihnea din Piscani unele proprietăți²⁰.

1608, 15 decembrie. Radu Vodă întărește jupanului Dobra din Românești ocini de cumpărătură din Tămășești și Negreni. Printre martori, a fost și Stanciu bătrânul din Piscoiu²¹.

1718, 1 iunie. Paisie, călugărul de la Schitul Logrești vinde moșia sa, Ruginile, lui Gheorghe Stanciu Guțan: „Paisie călugărul din Logrești, fiul Mancului, nepotul Stanciului Turtesi dă zapis lui Gheorghe fiul Stanciului Guțan din Piscoi ca să-i fie lui moșie Ruginile din hotarul cel bătrân al Logreștilor până unde dă valea Văcarului cu gura în Rugina și în Hamarazea, padina Văcarului și în vale Poiana Ruginului până în Piscul de printre Rugina și Hamarazea cu 50 și 112 taleri și 10 bani”²²

1722. Conscripția austriacului Virmond are înscris Piscoij cu 10 familii „occupato da medemo Monaco”. În același an este scris pe harta lui Schwantz: Piskoij²³. Cine era acea misterioasă doamnă (medemo) de Monaco nu am reușit să identificăm. Bănuim că cei care au redactat lucrarea respectivă au deformat

17 DRH, vol.1, Act 133, pag . 226

18 DRH, vol 2, Act 200, pag. 389

19 Dumitru Cumpănașu, *Grădiștea de pe Olteț*, manuscris

20 DIR, vol 3, Act 112, pag . 95

21 Constantin Giurgulescu, Op. cit. pag. 371

22 Al. Ștefulescu, Op. cit., pag. 388

23 Ioan C. Băcilă, *Oltenia sub austriaci. Un document cartografic*, Rev. Arhivele Olteniei, nr.12 și 13/1924, pag. 111 și pag.233

numele localității românești, de baștină și al proprietarei. Excludem varianta ca cineva din principatul Monaco să fi stăpânit teritoriul în zona noastră. Altă ipoteză se poate formula pe baza unui alt document, întocmit după cinci ani.

1727. Conscriptia întocmită pentru județul Gorj indică în plasa ispravnicului Mihai Săulescu satul ”Piscei moșie megieșească, contribuie cu Păienii”²⁴ (Pârâienii N.n.), iar lista începe tocmai cu satul Pârâieni-„al domnului consilier Brăiloiu”, iar al doilea sat scris este „Obessia (Obârșia-N.n) - moșia domnului consilier Brăiloiu”. Este posibil ca soția acestuia să fi avut unele proprietăți în satul nostru. După căsătorie administrarea lor a fost preluată de boierul, cu rang de consilier, ocupându-se și de strângerea dărilor din cele trei localități. Se pare că această coordonare fiscală, din partea celor din Pârâieni a durat peste un secol, deoarece în catagrafia din 1831 nu regăsim satul Piscoiu, însă moșia din Pârâieni era stăpânită de „paharnic Nicolae Brăiloiu și boierinașii Pârâieni”.

1767, 23 iulie. Ianache Hrisoscolev, mare ban al Craiovei, poruncește unor megieși să cerceteze pricina pentru hotarul dintre Logrești și Vârloiu. Între cei patru numiți sunt și Chircă din Piscoiu și Stane Guțane, tot de acolo. Porunca s-a dat ca urmare a plângerii lui Iacov diaconul din Grădiște depusă la 13 iulie 1767²⁵.

1777. S-a efectuat hotărnicia satului Piscoiu²⁶.

1778. Memoriile generalului von Bauer consemnează: Piskoju, sat cu vii.

1790. Harta lui Specht are scris Piskui²⁷.

1800, 12 februarie. Hotărnicia Divanului Craiovei, prin care Mihai fiul Ivașco și Tudor cu cetașii lor Boulești din Piscoi se judecă cu Gheorghe Budulan, Bărbuț și Dumitrașcu pentru o parte din moșie. Să stăpânească de hotărnicia făcută de patru boieri cu 23 ani înainte, jeluitorii și pâraștii pe din două această moșie²⁸.

1801 S-a reconstruit vechea biserică, din lemne²⁹.

1806, 15 august. A avut loc bătălia de la Necșa cu banda de turci adalâi comandați de Bechir-aga, care veniseră la Piscoiu să-l prindă pe Șerban Magheru, șeful puterii din județ. Turcii au fost învinși, iar Bechir-aga a fost prins printre răniți.³⁰

Șerban Magheru părăsise mai înainte proprietățile și casele de la Bârzeiu. Turcii au dat foc caselor și acareturilor lui Magheru, cât și satului Bârzeiu, după

24 Dinică Ciobotea, *Județul Gorj într-un izvor statistic din 1727*, Rev. Arhivele Olteniei nr. 6/1989, Pag.128 și urm.

25 Firtat Ilie, Firtat Ioana, *Grădiștea, file de istorie*, Ed. Rotomat, 2004

26 Constantin Giurgiulescu, Op. cit., pag. 371

27 Const. I. Karadjia. *Oltenia după memoriile generalului Bauer (1778)*, Rev. Arhivele Olteniei nr. 15/1924, pag. 410

28 Constantin Giurgiulescu, Op. cit., pag. 371

29 Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului și Noului Severin, Dosar 31/1872

30 Paul Cernovodeanu, Marian Ștefan, *Pe urmele Magherilor*, Ed. Sport-turism, București, 1983, pag.36

care au plecat în căutarea sa. Bănuim că Magheru a venit în Piscoiu, însoțit de oștenii săi, călare, peste dealuri, de la moșiile ce le deținea la Pojaru ³¹.

1813,13 mai. Locuitorii din mai multe sate din plasa Gilortului au fost obligați ca la achitarea vinăriciului, să mai achite o taxă de doi bani pe vadră și pârpărul pentru mînăstirea ”Vlach Saraiu,, din Țarigrad³².

1815, sept 13. A fost întărit actul anterior.³³

1827. A fost construită biserica de lemn din Voivoda. ³⁴

1840 Biserica din Voivoda aparținea de parohia Obârșia.³⁵

1855 În satul Piscoiu erau 131 moșneni³⁶.

1858/ 1859 Au început cursurile școlare.³⁷

1898. MARELE DICȚIONAR GEOGRAFIC AL ROMÂNIEI³⁸.

Se referă și la satul nostru 1905-1907.

. S-a ridicat biserica nouă cu hramul Sf. Dumitru³⁹.

În perioada 1908-1912, satul Piscoiu era reședința comunei cu același nume, din care făcea parte și satul Obârșia. Plasa de care aparținea era Hurezani.

1912. Populația era compusă din 550 bărbați și 582 femei, în total 1132⁴⁰.

1925. Legea nr. 6, privitoare la modificarea circumscripțiilor unor comune rurale, art.1, la județul Gorj:

„Satele Rădinești și Bibulești din comuna Rădinești vor forma comuna Obârșia cu sediul în satul Obârșia.

Satul Pișcoiul din comuna Pișcoiul și cu mahalaua Popești pendinte de comuna Cordești vor forma comuna Pișcoiul cu sediul și reședința în satul Pișcoiul”⁴¹

1952-1960. Era comună în raionul Amaradia, împreună cu satul Păpești

Activiștii partidului comunist au impus ca și în condițiile reliefului accidentat din această localitate să se treacă la colectivizarea terenurilor agricole. Unii cetățeni au fost forțați să depună cereri pentru constituirea unor întovărășiri.

31 Mariana Pintilie, Dorin Pintilie, Maria Rotund, Nicolae Dina, Tudor Sălăgean, *Comuna Bustuchin, Studiu monografic complex*, Ed. Eurodidact, Cluj-Napoca, 2005, Pag.86

32 V. A. Urechiiă *Istoria Românilor*, Vol X, Partea A. 1900, pag.176

33 Idem, Dosar 40/1840

34 Arhiva Sf. Episcopiei a Râmnicului și Noului Severin, Dosar nr. 31/1872

35 Idem, 40/1840

36 Dinică Ciobotea,V. Marinoiu, *Ctagrafiă tuturor moșnenilor din Țara Românească la 1855*. Rev. Litua nr.5/1982, pag 77 și urm.

37 Gr. Pupăză, C. Chezoiu, *Istoria învățământului în Gorj*, Ed. Neweast. Târgu-Jiu, 2005, pag. 88

38 George Ioan Lahovari, Op. cit.

39 Anuarul Eparhiei Râmnicului și Noului Severin 1921-1925, București, Tipografiile române reunite, pag.437

40 *Dicționarul statistic al României, întocmit în urma recensământului general al populațiunii, din 19 decembrie 1912*. vol. I, Argeș-Iași.

41 *Monitorul oficial al României*, 9 ianuarie 1925.

1960. La sfârșitul anului erau înregistrate 5 întovărășiri agricole .

1) Întovărășirea zootehnică „Miorița” cu 110 membri .

2) Întovărășirea agricolă „Tudor Vladimirescu” cu perimetrele din Crețu și Plosca. La 31 decembrie 1960 avea 90 membrii .

3) Întovărășirea viticolă „30 Decembrie” cu 27 membri .

4) Întovărășirea viticolă „Zorii socialismului” cu 32 membri .

5) Întovărășirea viticolă „Dealul viilor” cu 33 membri⁴².

Relieful accidentat și condițiile neprielnice au determinat ca în anii următori toate aceste forme de asociere să se destrame, iar perimetrul constituit în Crețu Mare a trecut în administrarea G.A.C. „Stejarul” din comuna Cordești. .

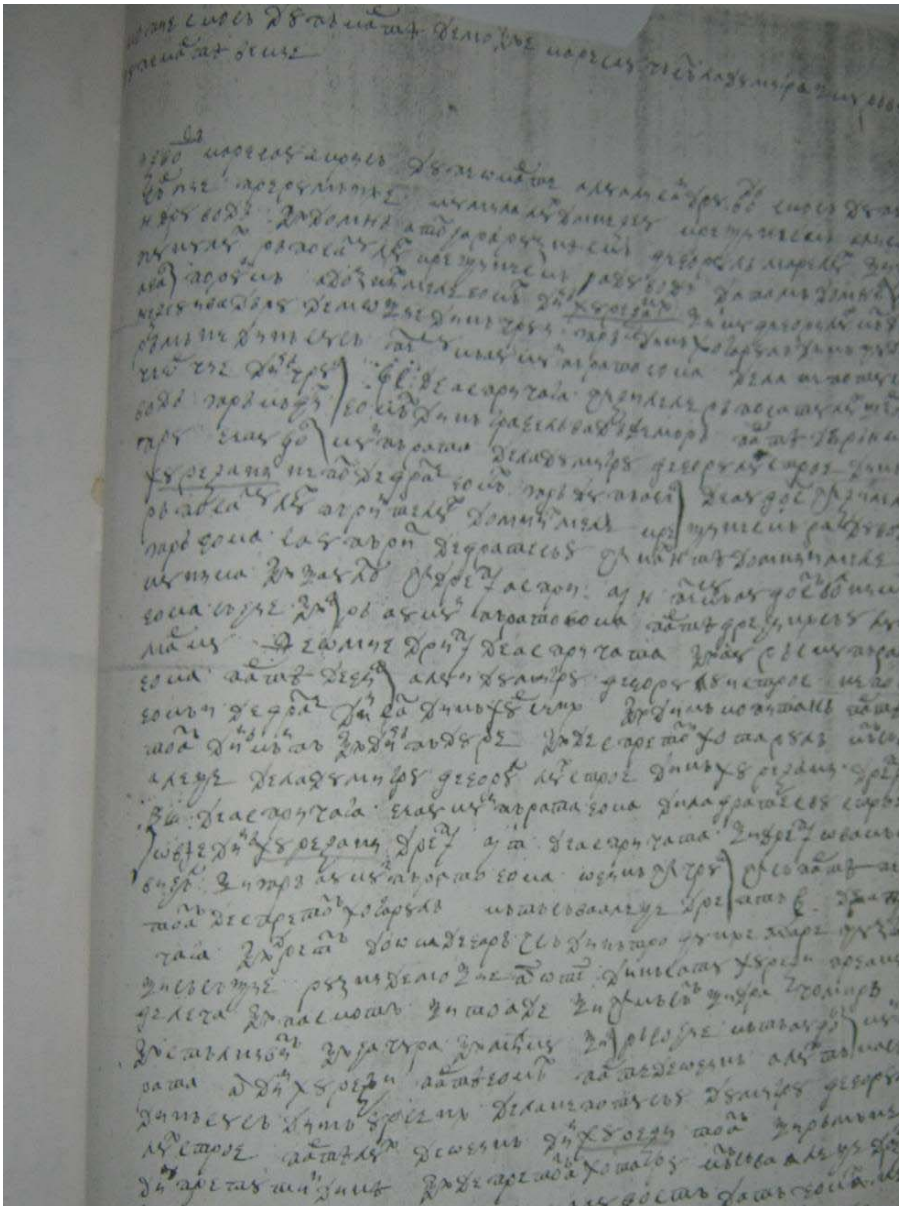
1968. Comuna Piscoiu a fost desființată, iar cele două sate au fost incluse în noua comună Stejari.

Fântână veche, la confluența pârâului Amărăzuia cu afluentul Ivancu

42 ASF Gorj, Fond Primăria comunei Piscoiu, Dos. 8/1960, f.1 și Dos, 9/1960, f. 1-13

ANEXE

Anexa nr. 1. Copie după "cartea de moșie care s-au găsit la Dumitru Răvigan, dupe cartea veche. Izvodu care s-au scris dupe o carte a lui Alixandru vodă dupe sârbie pre rumânie." (Alexandru Coconul, 1623-1627).

"Cu mila lui Dumnezeu, credinciosu Alixandru vodă și Domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului răposatului, creștinescu Radu vodă,

Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Ciocăi din Hurezani

și cu feciorii lui câți Dumnezeu îi va dăruia ... de moșie din Gruia, iar dinu hotarul dinu Judele rămâne dinu susu pentru că a cumpărat-o Cioca de la nepotu-său Gheorghe Dinu Gruia... de aspri gata .

În zilele răposatului Șerban Vodă, iar că feții Ciocăi... dintr-acele vaduri de moară, partea de roncăpruce au fost cumpărați de la Dumitru, feciorul lui Stroe dinu Hurezani, nepot de frate Ciocăi, iar după aceea au fost în zilele răposatului părintelui Domnii mele , creștinecu Radu Vodă. Iar Cioca s-au părât de frate-său înaintea domniei mele cu Nica și și-au luat în drept aspri..., pentru că a fost volnicu Cioca să fie. Și iar a cumpărat Cioca partea frățâne-său, lui Marcu de o mie de aspri gata și au răscumpărat-o Cioca partea deci a lui Dumitru feciorul lui Stroe, nepotul Ciocăi de frate din sat din Hurseni și dinu Copitanu partea lui toată din câmp și din pădure și despre tot hotarul cât se va alege de la Dumitru feciorul lui Stroe din sat din Hurezani.

Drept... de aspri gata ce au cumpărat-o Cioca de la fratele lui Stroe , o vie din Hurezani drept... de aspri gata și drept o vacă cu vișel și iar au cumpărat-o Cioca o... ca însă partea pe cât toată despre tot hotarul, cât se va alege dreptul... de aspri gata. În dreptu o oca de ceară, însă dintr-o funie mare, jumătate și să se știe rumâni de moșie, toată din satul Hurezi.

...nume Felega și Pascotă și Toade(r) și încă sânt și Dragomira și Stalnovitu și Fagure și Milcu și iar să fie câtă au fost cumpărată dinu Hurezi, partea Ciocăi, partea de ocină a lui Tănase din susu din Urseni, de la nepotu-său Dumitru, feciorul lui Stroe, partea lui de ocină.din Hurezi, toată și rămâne de pretutindeni și de pre tot hotarul, cât se va alege, drept de aspri... gata, Si iarăși să se știe că au fost dată Ciocăi ... nepotu-său Nicolae.o vie pentru ia .

Iar după aceea, după moartea lui Nicolae au rămas să fie iar în mâna maică-sa Birnica, iar după aceea muma lui Nicolae-Birca au vândut-o, iar Cioca drept doi berbeci și drept patru ojoce de grâu de au pomenit pe fiu său Nicolae.

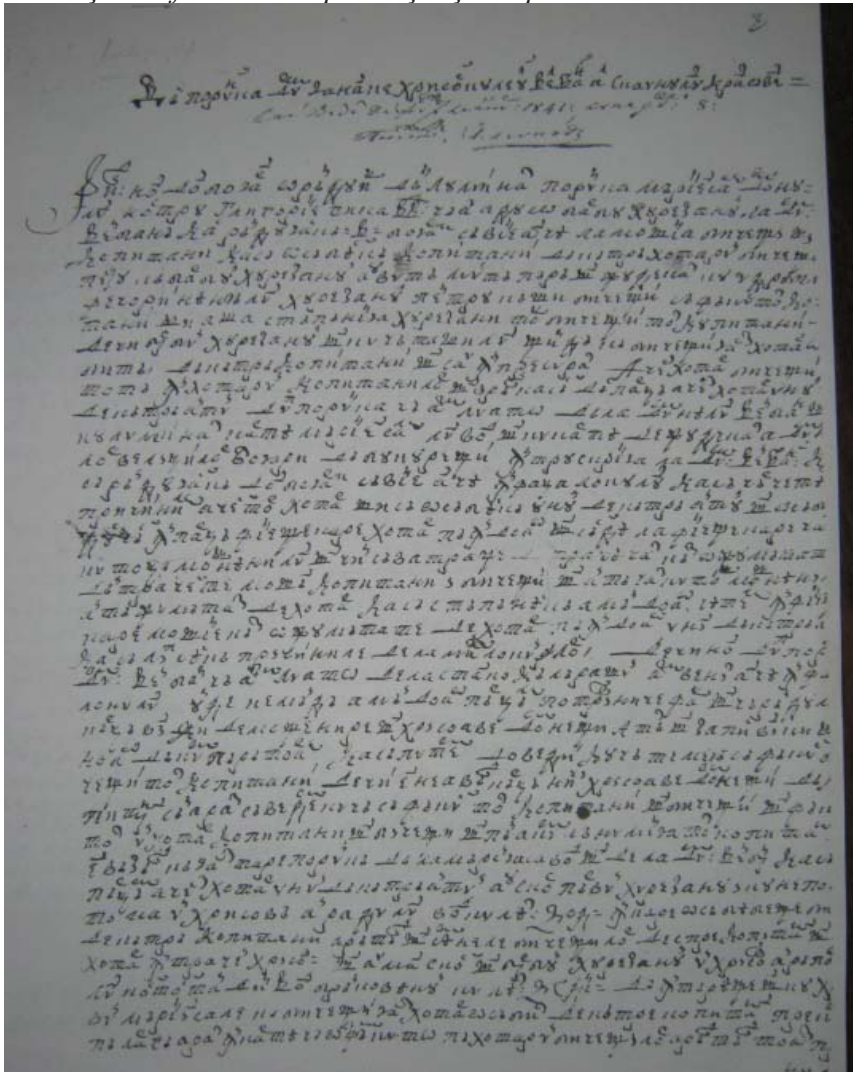
Și au vândut cei mai sus numiți oameni ale lor moșii de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megieșilor și din susu și din jos și dinaintea domniei mele și au fost atunci martori, anume din Căpreni popa Preda și popa Barbu și Lupanu și Dragomir și din Băcești Pătru și Vladu și din Hurezani Manea și Amza, și Ion și Calotă, și din Busuioci Stanciu și Stan, și Dumitru și Radomiru și Dinu și iar mărturie au pus Domnia mea jupânu marele vornic și Amza și marele logofăt și Mihai marele spătar și Dumitru marele vistier, Vartolomeu, marele comis.

Anexa nr. 2 Hotărnicia moșiilor Bicești și Copitani în anul 1751

Din porunca dumnealui Ianache Hrisoscoleu vel ban al Scaunului Craiovei

Fiind noi doi boieri orânduți de luminata poruncă a măriei sale Domnul nostru Gligorie Ghica VV ce au adus-o Barbu Hurezeanu la dumnealui vel

ban ca să rânduiască doi boieri să vie aicea la moșia Bicești și Copitani ca să osăbească Copitanii dintre hotarul Bicești pentru că Barbu Hurezeanu au (a)vut multă pâră și judecată cu Udrea (și) Ilie feciorii Neanului Hurezeanu pentru că și peste Bicești s-a făcut tot Copitani și așa stăpânea.

Hurezaniii tot, Biceștii tot și toți Copitanii. Deci Barbu Hurezanu cu și cetașii lui știind că Biceștii iaste hotar osăbit de către Copitani și s-au împresurat acel hotar Bicești tot în hotarul Copitanilor și vrând ca să despartă acel hotar unu de către altul dup(ă) porunca ce am luat-o de la dumnealui vel ban și cu luminata cartea Măriei sale lui Vod(ă) și cu cartea de judecată a dumnealor veliților boieri dă București și întru scri(s)a dumnealui vel ban ca să orânduiască doi boieri să vie aicea la fața locului ca să cerceteze pricinile acestor hotar(e) și să osăbească

unul de către altul și osăbindu-să în părți, fieteșcare hotar în două și să dea la fieteșcare ce are cu toți moșnenii lui și cin- să va trage pre câte o jumătate dintr-aceste moșii Copitani și Bicești și am tăiat cu toți moșnenii lui astă jumătate de hotar ca să stăpânească amândouă cetele în fieteșcare moșie într-o jumătate de hotar pă din două unii către alții ca să lipsească pricinile din mijlocul lor.

Deci noi după porunca dumnealui vel ban ce am luat-o de la Stanca Călărașul am venit aicea la fața locului unde chemând amândouă părțile potrivnice și cerându-le cărți vechi de moștenire și hrisoave domnești, atât și zapise vechi și nouă de cumpărătoare ca să putem dovedi cu ce temei s-a făcut Bicești tot Copitani,

Deci ei neavând nici cărți nici hrisoave domnești dă Copitani, să arate, să vedem cu ce s-a făcut toți Copitanii și Biceștii tot un hotar Copitani și Bicești și până acum se numea tot Copitani. Deci ei văzând că e tare poruncă de la Măria sa vodă și de la dumnealui vel ban ca să despartă acel hotar unu de către altul au scos Pârvu Hurezeanu, nepotul lui Toma, hrisovul Radului vodă leat 7173 (1665 N.n.) în care osăbește Biceștii de Copitani arătând semnele Biceștilor despre Copitani și alt hotar din acest hrisov. Si a mai scos Barbu Hurezeanu un hrisov al răposatului Constantin vodă Brâncoveanu cu leat 7221 (1712-1713 N.n.) dă întărește și cu hrisovul domniei sale că Biceștii este alt hotar osăbit de către Copitani, precum se mai arată pe cartea ce au făcut-o pe hotarul Biceștilor arătând toate pricinile măcar că acești moșneni Hurezani au mai luat în zilele neamților și alți boieri hotarnici ca să le hotărască toate moșiile și să le împartă și acei boieri le-au fost hotărâtă și le-au fost osăbită toate moșiile unele de către altele. Iar hotarul Biceștilor nicicum nu l-au osăbit, nici l-au numit, ce au numit Copitani. Deci și noi văzând hrisoave domnești și cărți de moștenire și zapise de cumpărătoare între aceste hotare ce au cumpărat moșul lor am găsit și noi că iaste cu cale și cu dreptate a se osăbi hotarul Copitanilor de către cel al Biceștilor și după porunca ce am avut au osăbit Copitanii de către Bicești și am tras hotarul Copitanilor deosebi pe trei locuri, după obicei cu stânjien, drept, și am găsit trăsura de la răsărit din hotarul Biceștilor până în hotarul Piscoilor stânjieni 1780 și la mijlocul moșiei din hotarul Biceștilor urmărindu-se în sus până în hotarul Piscoiului stânjieni 1300 și până la apă de la hotarul Biceștilor, din gura Ursoii, stânjini 1110. Si despărțite după acest hotar, Căpitani, s-a dat Udrei și Ilie cu toți cetașii lor ce se va trage de moși strănepoților și cu taica lor jumătate de hotar la răsărit stânjieni 735, pi la mijlocul hotarului stânjieni 880 și pă la apus 583. Și s-au dat și Barbului Hurezeanul cu toți cetașii lui și care se va trage din neamul lui, jumătate de hotar din Copitani la răsărit stânjieni 735

La mijloc stânjeni 650, la apus stânjeni 485. Deci fieteșcare ce au să-și aibă, fiecare partea lui de stânjeni dintr-acest hotar, ca să știe fiecare câți stânjeni i se cuvine a ține și a stăpâni ca să lipsească pricinile de la mijlocul locului, noi le-am împărțit stânjenii cu dreptate precum de împărțirea mai pe larg am spus, care din ce moș se trăgea , câți stânjeni le-au venit de moștenire, de cumpărătoare să stăpânească. Deci noi am împărțit acest hotar al Copitanilor în două ca să stăpânească unii către alții cu bună pace de acum înainte pentru că așa am găsit cu rost cu dreptate aceasta.

Ghenarie 21 7259 (1751 - n.n.)

Semnăturile

Rezoluție ulterioară = Am văzut porunca la 1841, luna februarie 8.